

mis jõggi olli fallast üleastunud, kandis Peter, kes rammus pois olli, Ewat seljal läbbi. Teine teise kõrvas kõndides aiasid nemimad issekõskis mõnnusat jutto. Sel viisil tõusis laste vahel südamelik sõbtus ja armastus. Párrast fui mollemad ollid kiriko õppetuisse al olnud ja eesmest korda pühha lauale sanud, kasmis nende südamelit armastus teine teise wasto ifka süggawa minne. Nüud agga tõusis neil waestel üks viljedisse torm teise járrele, ja se putus keige wallusaminne Ewase. Eesiteks juhtus seal kúllas üks surma haigus, ja Ewa issaissa, kes tånnini suagu ommeti lap'e járrele olli kulanud, surri nende eessimeste hulgast ðra. Siis tulli Ewa issa wend, se tigae Hans Huber, mõldri perrese, ütles, et temmal fui tüdruko wöörmü dril täis ðigus olli, tedda ennese orjaks wöötta, ja mõldri rahwäs ei tohtind sedda mitte feelsda. Ewa piddi nüud keigest lahkuma, mis temma siin Ma peál armastas. Peter ei näinud tedda monned head aastad mitte, sest et isse piddi

fui handiverki sel reisi peále minnema. Se armastusse meel Ewa wasto laks sest kùl nattukest allapiddi; agga Ewa jutes. Jai armastus Peetri wasto ifka tervelet teimina süddamesse.

Hans ei olleks omma sitkusse párrast Ewat kùl mitte ennese leiba wötnud, kui ei olleks arwanud, sel viisil sedda palka ennesel piddada, mis piddi ühhe wööra tüdrufule maksma. Orri, kes temmal tånnini olli olnud, sai siis kohhe tenistussest lahti moissetud, kui Ewa senna perrese sai, ja neil kürjal ning ahnel leiwawannemattel wöörad orjad ei seisand muidogi kaueminne mitte fui hääda párrast üks aasta. Temiad seal perres ei sanud mitte täieste siia, agga tööd sai neile raske áhwardamissega ni rohkestest ette pandud, et piddid hommikust ðhtusti sadik ja ei arwaste ka mitte pole ðööd töfallal seisma, kui ei tahtnud hirnsaid manumisse sanno kuulda, ja aioti veel vahemat katsda. Nenda olli waese Ewa seisus seal onno maias ja tenistusses.